

Locus Solus (uittreksel)

[...] "Bij een project als Kunst & Zwalm kan het landschap ook het voorwerp van een tijdelijke transformatie worden. De kunstenaars veroorzaken barsten in de te alledaagse ordening van de dingen. Op die manier onthullen ze ons iets ongewoons dat ons visueel treft of roepen ze een herinnering op die bijna vervaagd was. Dat is het geval met Frédéric Gaillard en Heidi Voet. Reeds verschillende jaren brengt Frédéric Gaillard een soort "mechanische poëzie". Het geluid van een motor brengt daarbij een magisch gebrom voort, een rookpluim versluiert een landschap waarvan men weet dat het prachtig is, het schuim van scheerzeep verandert in een suikerspin of de baard van de kerstman, planten groeien uit wollen mutsen. Gemaakt onschuldig confronteert Gaillard ons op scherpzinnige wijze met een wereld die existentiële vragen oproept over de absurditeit van het leven. In zijn installatie gebruikt Gaillard plastic landbouwlolie, waarmee hij een immense langwerpige vorm maakt die wordt opgeblazen door een ventilator, waardoor de folie af en toe een schokkende beweging maakt. Voortdurend onderhevig aan krampen lijkt deze vorm ons imaginaire herinneringen in te fluisteren. Maar vooral het ongepaste karakter van het werk in het landschap confronteert ons met existentiële vragen over de absurditeit van ons leven. Is dit werk niet een metafoor voor het menselijk lot ? Op die vraag antwoordt Gaillard echter met enige humor: als het leven een grap is, dan is het toch leuker het ernstig te nemen ! [...]

Pierre-Olivier Rollin.

Uittreksel uit de catalogoog van de tentoonstelling "Kunst & Zwalm 2005", augustus – september 2005, Zwalm.